

ת"פ 16591/07/15 - מדינת ישראל נגד ע ג

בית משפט השלום בכפר סבא

15 נובמבר 2017

ת"פ 16591-07-15 מדינת ישראל נ' ג

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ע ג

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן

הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד ניר שניידרמן

גזר דין

1. הנאשם, ע ג יליד 1982, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **החזקת סכין ופציעה בנסיבות מחמירות**.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא חתנו של ג ב (להלן - "ג"). ג' הוא אביהם של ס' וא'. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם ואשתו ד' פרודים, וד' התגוררה בביתו של ג' בא'. לנאשם ולד' ילדה משותפת (להלן - "הילדה"), ומתחת לדירתו של ג' ממוקמת חנות בבעלות המשפחה (להלן - "החנות").

ביום 2.7.2015 בשעה 17:00 או בסמוך הגיע הנאשם יחד עם נ' מ' (להלן - "נ'") ברכבו של נ' (להלן - "הרכב") אל החנות, על מנת לקבל את הילדה לידי, לאחר שהדבר תואם עם מחלקת הרווחה בא'. לחנות הגיע גם אחי הנאשם, ע' א' (להלן - "ע"). הנאשם נ' וע' נכנסו אל החנות. הנאשם פנה לג' ולא' ודרש מהם לקבל את הילדה. נוכח סירובם של השניים, החל דין ודברים במהלכו קילל אותם הנאשם, וג' אמר לנאשם - "אין לך תינוקת הכל דרך בית המשפט".

ג' וא' דרשו מהנאשם לצאת את החנות והוויכוח נמשך. הנאשם עמד בפתח החנות. א' ניסה לסגור את דלת החנות והנאשם מנע זאת ממנו. הנאשם יצא מהחנות תוך שהוא מקלל את ג', כשע' מושך את הנאשם ומרחיקו מג' וא'. הנאשם התכופף וניסה להרים אבן משתלבת, אך לא הצליח בכך ואז רץ אל הרכב תוך שקורא לעבר א' - "אתה

תראה". א' רץ אחרי הנאשם כדי למנוע ממנו מלממש את איומו, ואז תפס אותו ע' והכה באגרופו. בתגובה הכה א' את ע', ובמקום התפתחה קטטה בין ג', ס' וא' מצד אחד לבין נ', ע' והנאשם מצד שני.

במהלך הקטטה פתח הנאשם את דלת הנוסע הקדמית ברכב, הוציא חפץ חד והכה את ג' באמצעות חלקו הקהה בידו ובבטנו. מיד תפס א' את הנאשם על מנת שיחדול מהכות את אביו. הנאשם חתך את ס' באמצעות החפץ החד בידו השמאלית ואת ג' במרפק ידו השמאלית. הנאשם אף דקר את ג' בבית החזה משמאל.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לס' חתך שטחי באורך 5 ס"מ במרכז האמה והוא נזקק לטיפול רפואי, לרבות תפירת החתך; כתוצאה ממעשי הנאשם נזקק ג' לטיפול רפואי שכלל קירוב של השריר בתפר ויקריל 2-0 ותפירת החתך העורי, וכן לתפרים במרפק ידו השמאלית.

2. בהתאם להסכמה הדיונית בין הצדדים הוגשו בעניינו של הנאשם שני תסקירים. מאלה עלה כי הנאשם, גרוש ואב לפעוטה, עובד כמנהל עסק שיפוצים. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ובהמשך השתלב בשוק העבודה. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, אם כי לחובתו רישום משנת 2006 בעבירות מרמה. במהלך האירוע, שהחל כתוצאה מכך שאחיה של אשתו ואביהם לא כיבדו את החלטת בית המשפט בנוגע לילדה, חש הנאשם שלא הייתה לו יכולת לברוח בעקבות הסכנה ואווירת ההתלהמות שנוצרה במקום, אלא יהיה עליו להתמודד עם המצב ולהגן על ביטחונו האישי. לכן פעל הנאשם כפי שפעל. ניכר כי הנאשם הכיר בפסול שבמעשיו ובהשפעתם על הזולת. הוא הביע חרטה ובושה על התנהגותו חסרת השליטה, אשר אינה מאפיינת את אורחות חייו. שירות המבחן התרשם מאדם מתפקד שלא סיגל לעצמו דפוסי עבריינות מושרשים, וכן מסיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן שוחח עם א'. א' תיאר את הקשיים שנגרמו לאביו ולאחיו כתוצאה מפציעתם, והוסיף כי שורר נתק בין הנאשם לבינם והוא (א') אינו חושש מפני הנאשם, הגם שהמתיחות בין הנאשם למשפחתם עודנה קיימת.

שירות המבחן שילב את הנאשם בהליך טיפולי בנושא שליטה בכעסים. הנאשם תפס מקום דומיננטי בקבוצה הטיפולית ונכח ברוב המפגשים. נראה כי הנאשם הצליח להיתרם מההליך, הגם שהשתתפותו נעה בין יאוש ממצואות חיו לתקווה לערוך בה שינוי. ניכר כי עמדותיו של הנאשם עברו הגמשה ושירות המבחן משוכנע כי הנאשם ייתרם מהמשך עבודה טיפולית, באופן שיפחית הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק ואלימה.

שירות המבחן המליץ במקרה זה על צו מבחן ארוך, והוסיף כי אם בית המשפט שוקל עונש מאסר - מוטב שהדבר ייעשה בדרך של עבודות שירות, שלא תקטע את ההליך השיקומי שהחל הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה, עו"ד נופר מזולה, עמדה בטיעוניה על חומרת התנהגותו של הנאשם וכן על מידת הפגיעה בנפגעי העבירה (הוגשו תמונות). לדעת התובעת, בהתחשב בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות שביצע

הנאשם, בנסיבות המקרה וברמת הענישה הנוהגת, יש לקבוע את מתחם עונש הולם בין 12 ל-24 חודשי מאסר. המאשימה סבורה כי אין מקום לחרוג לקולה ממתחם עונש זה, ואף ראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל באמצע המתחם, וכן מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד ניר שניידרמן, לא התעלם בטיעונו מחומרת מעשי הנאשם ומאופי הפגיעות (הגם שנפגעי העבירה שוחררו באותו יום מבית החולים).

לדברי הסניגור, התיקון שנערך בכתב האישום, במסגרת ההסדר הדיוני, הביא לידי ביטוי את התנהגות נפגעי העבירה, אשר עולה לדעתו כדי קינטור קשה שצריך למצוא את ביטוי בעת גזירת הדין.

ב"כ הנאשם התייחס עוד לדרך שעבר הנאשם מאז האירוע, כמתואר בתסקירים, לתנאים המגבילים בהם היה הנאשם נתון עת ארוכה, לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמידותיו הטובות (ראו נע/1).

5. לדעת ההגנה רצפת מתחם העונש ההולם מקרה זה מאפשרת עונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ואם בית המשפט יסבור שלא כך הדבר - נוכח השיקום יהיה מקום לחרוג לקולה מן המתחם, באופן שיאפשר לנאשם לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

6. הנאשם בדברו האחרון לעונש תיאר את מהלך העניינים עד לאירוע, את קשייו ואת תסכוליו מהתנהגות נפגעי העבירה. בין היתר הבהיר הנאשם שלא הגיע למקום מתוך כוונה רעה אלא רק על מנת לראות את בתו.

7. גם ההגנה הגישה פסיקה לעונש.

דין

8. במהלך קטטה שהתפתחה כתוצאה ישירה מכך שבני משפחת אשתו לשעבר של הנאשם סירבו, תוך הפרת צו שיפוטי, למסור לידי הנאשם את בתו הקטנה, נהג הנאשם באלימות פיזית כלפי הזולת. תחילה ניסה להרים אבן משתלבת כדי לעשות שימוש בה, ובהמשך הוציא חפץ חד מהרכב בו הגיע למקום, היכה באמצעות חלקו הקהה את חמיו ג' בידו ובבטנו, ובהמשך חתך את שני נפגעי העבירה ואף דקר את ג' בבית החזה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לנפגעי העבירה הנזקים המפורטים בכתב האישום המתוקן, כפי שבאו לידי ביטוי בתמונות שהוגשו (תע/1).

9. האלימות היא נגע שפשה בחברה הישראלית, ובתי המשפט מצווים לתרום את חלקם למאבק בתופעה זו, גם על ידי השתתפות עונשים מכאיבים במיוחד על אלה הנוקטים בדרך האלימות [ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (26.10.2011)].

10. בהתחשב בערך המוגן החשוב העומד בבסיס העבירות שביצע הנאשם, שלמות הגוף, פציעות מן הסוג שהסב הנאשם לזולת יכולים היו להוביל לקביעת מתחם עונש דומה לזה לו עתרה התביעה.

11. אלא, שבמסגרת קביעת המתחם על בית המשפט להיזקק לנסיבות נוספות על אלה שהזכרנו לעיל, ובמיוחד לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ולשאלת התכנון (סעיפים 40ט(א) ו-40ט(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

נסיבות האירוע בכללותן ובמיוחד העובדה כי הנאשם עשה תחילה שימוש דווקא בחלקו הקהה של החפץ שהביא מן הרכב, מאפשרות לקבל את טענתו כי לא קיננה בלבו כוונה תחילה לדקור את הזולת, אלא פעל - כפי שאמנם העריך שירות המבחן - מתוך תחושת איום וחוסר מוצא במסגרת האירוע.

נוסף על כך יש לתת את הדעת לעובדות שהוספו לכתב האישום במסגרת ההסדר, מהן עולה כאמור כי הנאשם הגיע לחנות כדת וכדין ואין כל ספק שאם היה מקבל את ילדתו לחזקתו, כפי שהורתה הערכאה המוסמכת, האירוע כולו היה נמנע. במלים אחרות, היו אלה נפגעי העבירה שיצרו את העימות עם הנאשם ועם אחיו ע'. נוסף על כך הוספו לכתב האישום במסגרת ההסדר עובדות שמלמדות על כך שגם נפגעי העבירה, או מי מהם, עשו במהלך האירוע שימוש בכוח כלפי הנאשם ואחיו.

הנה כי כן, הגם שאין ולא יכולה להיות כל הצדקה לשימוש בכוח, נסיבות האירוע משליכות באופן ישיר על קביעת המתחם ואינן מאפשרות לקבל את עתירת המאשימה בעניין זה.

12. לאחר שנתתי דעתי לערך המוגן העומד ביסוד העבירות שביצע הנאשם, לרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים [ראו, למשל, ת"פ (רחובות) 33840-04-14 מדינת ישראל נ' בוגלה (13.4.2015) וכן גזר דיני בת"פ (כ"ס) 58937-12-15 מדינת ישראל נ' בראנסי (9.3.2017)] ולנסיבות המקרה בכללותן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם עומד על 8 עד 16 חודשי מאסר בפועל, וזאת כעונש עיקרי.

13. החלטתי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

ראינו כי שירות המבחן שילב את הנאשם בהליך טיפולי וכי הוא בר שיקום. הנאשם הוא אדם נ' מטיבי, נטול הרשעות קודמות, שעובד ומתפרנס למחייתו וניתק כל קשר עם משפחת גרושתו, והם אינם חוששים מפניו (הגם שקיים עדיין קושי בנוגע להסדרי הראיה של הילדה). מידת הסיכון שיחזור על התנהגות עוברת חוק נקבעה כנמוכה.

למרות שבמקרים רבים אחרים אין מנוס אלא להורות על כליאת נאשמים שביצעו עבירות אלימות חמורות, אדם כזה אין זה ראוי לדעתי להשים מאחורי סורג ובריח, אלא יש לעשות לשיקומו. כך באופן כללי וכך לאחר שנמצאנו למדים מן האמור בדוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים מנובמבר 2015 (דוח דורנר), אשר אומץ על ידי הממשלה, כי עונשי מאסר קצרים אינם משיגים, במרבית המקרים, את מטרות הענישה הקלאסיות, כגון הרתעה, אלא רק מעודדים את הנטייה לעבריינות.

14. במסגרת גזירת העונש התחשבתי, נוסף לאמור מעלה, בשיקולים הבאים: הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, אשר מבטאת קבלת אחריות וחסכה את זמנו של בית המשפט; הבעת החרטה מצידו; מעצרו הממושך של הנאשם (כחודשיים ימים); תנאי השחרור המכבידים בהם היה הנאשם נתון עת ארוכה; השינוי שעברו עמדותיו של הנאשם במסגרת הליך השיקום; העדר עבר פלילי והתקופה הארוכה שחלפה מאז האירוע בה לא צבר הנאשם הרשעות פליליות; כמו גם הסכמתו לצו מבחן.

15. שקלתי את כלל השיקולים, החלטתי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, והריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

• מאסר בפועל בן ששה חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות במוסד "אונים" בכפר סבא, החל ביום 19.11.2017. על הנאשם להתייבב לריצוי העונש במפקדת עבודות שירות שב"ס רמלה, באותו מועד בשעה 8:00;

• מאסר על-תנאי בן חמישה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע;

• מאסר על-תנאי בן חודשיים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון;

• קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו;

• הנאשם יפצה את נפגע העבירה ע"ת/19 בסכום של 1,200 ₪, ואת נפגע העבירה ע"ת/16 בסכום של 3,500 ₪. סכומי הפיצוי יופקדו במזכירות עד ליום 1.3.2018 ויועברו לנפגעי העבירה לפי פרטים שתספק המאשימה למזכירות עוד היום. המאשימה תיידע את נפגעי העבירה כי נפסק פיצוי לזכותם;

• אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך 18 חודשים. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולהוסיף על עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, במעמד הנוכחים.